

Tussen fantasie
&
werkelijkheid

ISBN: 9789403892993

© Alle rechten voorbehouden.

Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit dit boek verveelvoudigd, in een geautomatiseerd gegevensbestand worden opgeslagen of openbaar gemaakt op welke wijze ook, zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming van de Young Readers Foundation.

Tussen fantasie & werkelijkheid
SIGNEERBLAD

Geschreven door leerlingen van
BuSO Sint-Gerardus in Diepenbeek

Voorwoord

BuSO Sint-Gerardus te Diepenbeek zet in op de groei van elke jongere, met bijzondere aandacht voor hun noden mogelijkheden.

Binnen opleidingsvorm 1 (OV1 Type 4) begeleiden we leerlingen in hun ontwikkeling op het vlak van wonen, werken of dagbesteding en vrije tijd, met als doel hen een eigen plek in de maatschappij te helpen vinden. Via competentie leren en ervaringsleren stimuleren we groei en ontplooiing op een betekenisvolle, thematische manier. Onderwijs, zorg en therapie worden daarbij nauw op elkaar afgestemd in een leertraject op maat, met aandacht voor rust, structuur en de leefwereld van elke leerling.

Daarnaast maakt Move 4ward (OV4 Type 4) van Sint-Gerardus deel uit van ons aanbod. Hier volgen jongeren met een motorische beperking een traject dat aansluit bij het reguliere onderwijs, gecombineerd met intensieve ondersteuning.

Zo krijgen alle leerlingen de kans om hun talenten te ontwikkelen en zich voor te bereiden op verdere studies, werk en een actieve rol in de samenleving.

INHOUDSLIJST

OV1

De rode draak ..... Blz. 10

Mayron Coenen

Zwarte Valentijn ..... Blz. 20

Lucas De Bondt

Een andere oorlog ..... Blz. 30

Yano De Wispelaere

De Geest van Nederland ..... Blz. 38

Sejdi Madjuni, Ilker Özcan, Sepp Snyers,

Muhammed Murat, Bedirhan Arslan

Het boerenleven van een boerenzoon ..... Blz. 44

Kenji Bekkers

INHOUDSLIJST

OV4

Lil Nas X in Birmingham ..... Blz. 54

Abu-Bakr Arfala

Een maffiaverhaal ..... Blz. 62

Matthis Berteloot

Een nieuw doel ..... Blz. 74

Henrique Vanhamel

Op de vlucht ..... Blz. 84

Daïm Fellah

Wraak ..... Blz. 94

Kian Olynyk

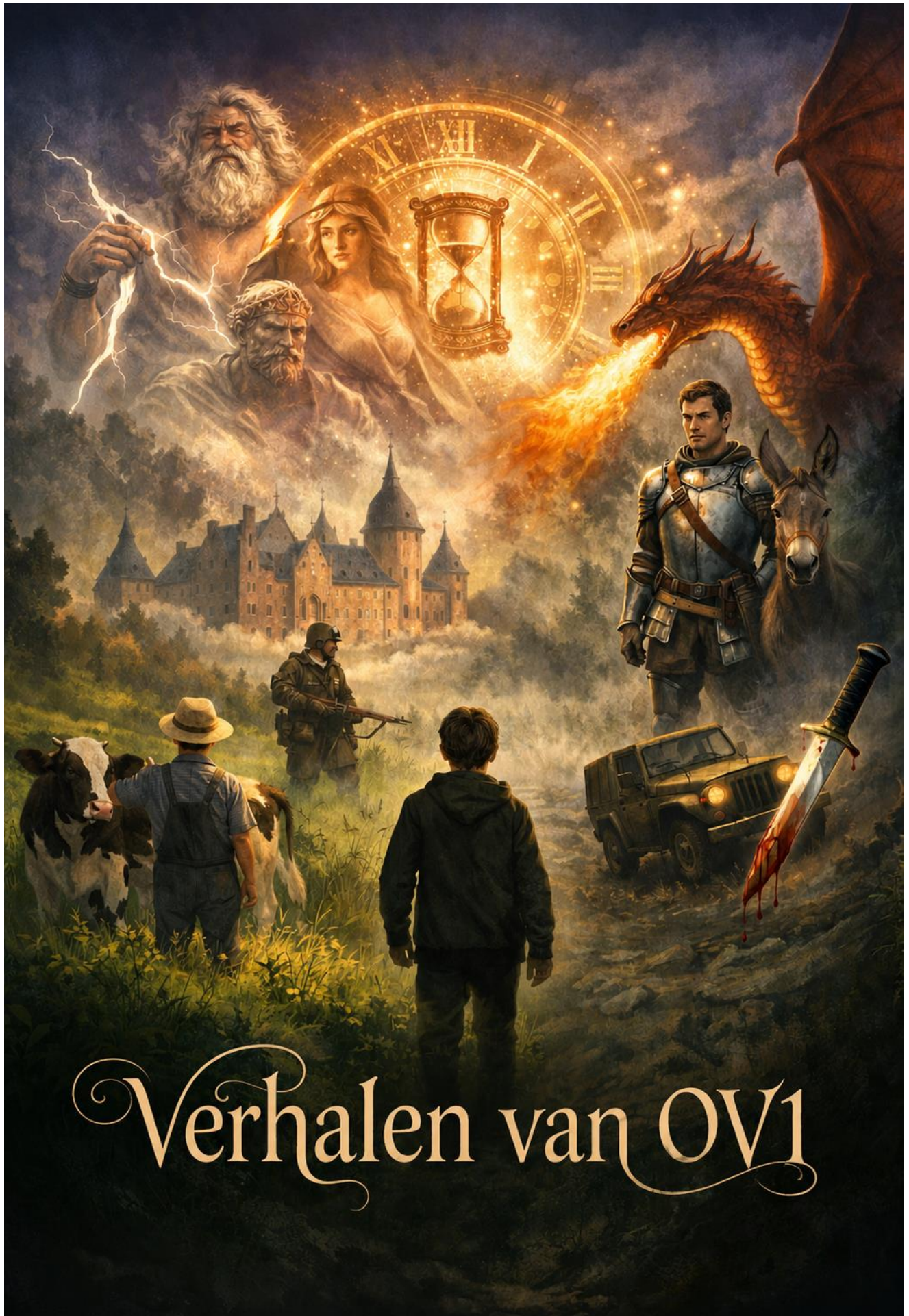
Dakloos, maar toch verbonden ..... Blz. 106

Lander Vuurstaek

De Drakenjager ..... Blz. 120

Jone Cuipers

Verhalen van OV1

De rode draak

Geschreven door

Mayron Coenen

“Mayron ging heel zelfstandig aan de slag met dit verhaal en bouwde stap voor stap een fantasierijke wereld op vol humor, avontuur en onverwachte personages. Zijn verhaal zit vol verbeelding, speelse ideeën en een duidelijke eigen stijl. Zo laat hij zien hoeveel creativiteit er in zijn schrijven zit.”

Op een prachtige mooie lenteochtend zaten de koninklijke familieleden Batsbak samen aan de ontbijttafel in de westelijke vleugel van hun prachtig kasteel. Het eeuwenoude Kasteel Maaskantje heerste al generaties lang over de vredige vallei waar letterlijk nooit iets gebeurde, behalve dan de gekke fratsen van prinses Eline die het hele kasteel op stelten zette met haar lollige ideeën. Eline was een 16-jarige prinses met blond haar, blauwe ogen en 1m60 lang. Ze was net zoals elke cliché sprookjesprinses.

Terwijl vader, koning Batsbak, rustig zijn krant las, was prinses Eline haar doperwtjes aan het afschieten met een lepel richting de dienaars, tot toen plots er buiten een afgrijselijk geluid klonk. Het was zo luid dat zelfs de bekers en borden van tafel af daverden.

Eline vloog uit haar stoel en spurte naar het gat in de muur dat later pas de naam “raam” kreeg.

Ze zag iets onwaarschijnlijk!

“Een gigantische rode vuurspuwende draak, wel zo groot als een bus!” schreeuwde Eline uit!

“Zo groot als een bus! Dat is pas indrukwekkend! Die uitvinding, daar moeten we nog zo’n 500 jaar op wachten!” schreeuwde koning Batsbak luid!

Prinses Eline vluchtte samen met haar ouders en alle dienaren weg uit Kasteel Maaskantje.

Gelukkig konden ze ongezien voorbij de draak, die zich vooral richtte naar de paardenstal vlak naast het kasteel.

“Wat nu?” vroeg prinses Eline.

Haar vader zei dat ze zo snel mogelijk onderdak moesten vinden. De enige en beste keuze was om te vluchten naar het dichtstbijzijnde kasteel, namelijk Kasteel Schijndel.

Plots besepte Eline dat ze haar knuffel vergeten was.

“Oooh nee! Pap, we moeten onmiddellijk terug om mijn knuffel te halen!!”

Maar dat was veel te gevaarlijk!

“Onmogelijk, Eline, zodra we in Kasteel Schijndel zijn, krijg je een nieuwe knuffel,” beloofde de koning.

Maar Eline wou geen nieuwe. Ze wou Knuffeltje, die had ze al heel haar leven en was onvervangbaar.

Na enkele uurtjes wandelen kwamen ze aan bij Kasteel Schijndel van koning Hubert. Ze vertelden wat er aan de hand was en of ze een poosje konden blijven totdat de draak weer weg was. Koning Hubert vond dat prima. Voor 3 zilverstukken en 5 paar schoenveters per dag kregen ze de oostelijke vleugel van het kasteel om in te vertoeven.

In Kasteel Schijndel leerde Eline de zoon van koning Hubert kennen. Prins Dave was een 17-jarige jongeman, strak in het schild met een erg lang zwaard.

De prinses was erg verdrietig aangezien haar knuffelbeer nog in het kasteel lag waar ze vandaan kwamen. Prins Dave vond het zo erg voor Eline dat hij voorstelde om de knuffel te gaan halen.

“Een draak schrikt mij niet af!” zei hij heldhaftig.

Eline droogde haar traantjes. Ze vond het zo dapper en heldhaftig.

“Top!” zei ze met een glimlach.

Tegen de avond waren ze van plan stiekem weg te sluipen uit Kasteel Schijndel. De avond op de vijfde zondag van de maand was gevallen.

“Kom nou snel!” zei prinses Eline terwijl ze prins Dave bij zijn harnas greep. Ongezien slopen ze langs de wachters door.

Gelukkig lagen die te slapen bij de poort van het kasteel. Dave kon er helemaal niet mee lachen dat de wachters hun belangrijke taak aan hun laars laptten en kraste even op zijn harnas een herinnering om twee C4's op te stellen zodra hij terug was.

Ze liepen in het donkere bos. Eline was niet bang. Haar doel was om Knuffeltje te halen. Niets of niemand zou haar in de weg staan. Met knikkende knieën volgde Dave haar.

“Doe eens wat sneller, zo geraken we er nooit!” sakkerde Eline.

Plots klonk er een harde schreeuw door het donkere bos.

“HEEEELLPPPP!!!” Dave gilte als een pasgeboren zebra, terwijl Eline meteen zag waar het geluid vandaan kwam. Ze trok een spurtje en stopte bij een grote boom.

“Help alstublieft, iemand!!?” klonk de boom.

Dave zei dat ze beter zo snel mogelijk door konden lopen, maar Eline was te nieuwsgierig en plichtsbewust.

“Hier is iemand in nood. Wat voor prinses zou ik zijn als ik dit zou negeren?!”

“Een veilige prinses,” mompelde Dave.

“Hallo! Wie ben je? Ik kom je redden!” riep Eline.

Plots zag Dave iets bewegen onderaan de boom. Zonder aarzelen trok hij zijn zwaard en gaf hij een flinke mep.

“AAAUUUWWW!!!” klonk het onder de boom.

“Wat doe je man?! Ik zit hier vast! Trek me er liever uit in plaats van te slaan op mijn prachtige, sappige, tedere billetjes!”

Eline en Dave grepen ieder een poot.

“Eén, twee en drie!! HUPSAAA!”

Plots schoot het raadsel onder de boom los. Het was een sprekende ezel die al een hele dag vast zat.

“Wat deed jij daar nou?” vroeg Eline.

“Ik had per ongeluk mijn trouwhoefring laten vallen in dat hol, maar ik geraakte er niet meer uit! Super bedankt dat jullie mij gered hebben, als dank kom ik met jullie mee want ik ben helemaal de weg kwijt,” stelde de ezel voor.

Dave vond het een goed idee. Hij zei tegen Eline dat ze de ezel altijd konden opeten als ze door hun voorraad heen waren.